

masternes sokler, telefonrelæer, fortovsfliser, postkasser, altaner, bænke osv. End ikke kirkerne skånes.

De hidtidige tiltag for at standse dette uvæsen er tydeligvis ikke tilstrækkelige.

Svar (21/1 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Kompetencen til og ansvaret for efterforskning og opklaring af strafbare forhold som for eksempel overtrædelser af straffelovens bestemmelser om hærværk ved graffiti-maling er tillagt de lokale politimestre.

På tilsvarende vis er politimestrene ansvarlige for, hvilke præventive tiltag m.v. der skal iværksættes, herunder også hvilke områder der særligt skal prioriteres, og hvordan indsatsen nærmere skal tilrettelægges.

Til brug for min mundtlige besvarelse den 29. oktober 1997 i Folketingets spørgetid af spørgsmål nr. S 244 fra medlem af Folketinget Jens Løgstrup Madsen (V) om politiets registrering af graffiti modtog jeg en udtalelse om graffiti-hærværk fra Det Kriminalpræventive Råd. Af udtalelsen fremgår blandt andet:

»(. . .), at Det Kriminalpræventive Råd i juni 1996 besluttede, at hærværk – herunder graffiti – skulle være blandt de overordnede arbejds-temaer for rådet. Rådet har i den forbindelse i perioden september 1996 til januar 1997 gennemført en kortlægning af graffiti-problemets art og omfang på privat-, halvprivat-, halvoffentlige og offentlige områder landet over med henblik på at kunne anvise egnet forebyggelse både i form af offerbeskyttelse – taktiske og tekniske forholdsregler – og gerningsmandsforebyggelse – holdningsdannende indsats.

Kortlægningen skete ved forespørgsel til landets politikredse samt SSP-samrådets medlemskommuner. Tilbagemeldingerne er baseret på oplevelser i hverdagen, vurderinger, skøn og i enkelte tilfælde baseret på specifikke tal. Der har været tale om meget forskelligartede meldinger om problemets omfang og karakter, hvorfor det er svært at konkludere noget samlet. Dog kan en række faktorer generaliseres:

Graffiti er hovedsaglig et storby-fænomen.

Gerningsmændene er danske unge i alderen 13 til 20 år.

En særlig indsats fra politiets side med opsporing, retsforfølgning og erstatning har en

effektiv dæmpende virkning blandt graffiti-malerne.

Hurtig afrensning virker dæmpende på omfanget af graffiti. De mindreårige graffiti-malere bliver ikke lokket til at følge op, og der bliver ikke provokationer, som kræver genmæle.

Holdningspåvirkende undervisning har en umiddelbar positiv virkning. De forebyggende tiltag skønnes som regel virkningsfulde, men problemet genopstår dog relativt hurtigt igen.

Anvisning af områder for »lovlige graffiti« synes at blive respekteret og have en dæmpende virkning på den ulovlige graffiti.

Hændelser som udstillinger, film, tv-udsendelser eller lignede pro dette miljø kan udløse en omfattende »boomning« af graffiti. Først de store drenge og efterfølgende de mindre drenge.

Der er mange steder iværksat en generel forebyggende indsats via skolerne, hvor hærværk og graffiti indgår. Den generelle forebyggende indsats skal for at være effektiv suppleres med specifikke tiltag over for enkeltpersoner og grupper, som man har i søgelyset m.h.t. graffitiudøvelse. Det er også muligt at iværksætte objektiv forebyggelse, hvilket hovedsaglig sker ved forbehandling af udsatte mure og ved fysiske eller psykologiske barrierer mellem det »offentlige rum« og bygningen.

Mange politifolk og SSP-medarbejdere har udtalt sig skeptisk over for større kampagner og for megen omtale omkring graffiti. De frygter, at det vil have den modsatte effekt. Det påpeges, at det mest effektive er, at analyse, tiltag og indsats sker lokalt. Der skal en holdningsbearbejdning til, og det sker bedst ved en dialog med de unge og deres forældre. En kampagne kan for mange unge virke fjern og uvedkommende.»

Fra Københavns Politi modtog jeg i samme forbindelse følgende udtalelse om politiets registrering af graffiti:

»Graffiti registreres i dag under den gerningskode, der omfatter alle former for hærværk, men det vil teknisk være muligt at foretage en særskilt registrering af graffiti-forhold. Det vil kræve, at Rigspolitichefen ændrer journalplanen.

Efterforskningsmæssigt vil registrering ved optagelse af fotos eller lignende være meget ressourcekrævende og af begrænset værdi i efterforskningsmæssig øjemed, idet den enkelte